

ΟΡΟΣΗΜΟ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

Προτεινόμενες Απαντήσεις

Λατινικά Προσανατολισμού

14-6-2017

Μετάφραση

Νόμισε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον κατέλαβε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί τ' όνομά του. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας (ο Χάρωντας).

Στο Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια.

Δεν σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας; Παρ' όλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Εγώ λοιπόν αν δεν (σε) είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκείτο, αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτε πια δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι για πολύ καιρό τόσο δυστυχισμένη: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1. ingenter
facies
simillimo
quae
exercitus
proeliis
minaciore
illud
penatium
nulli rei
diutius
miser
hac
morte
servitutis

B2α. existimem
veniendo
aspice
concupient
praeesse
abisset/abivisset

- abstenturam
habebuntur
passuram esse
possitis
- B2β.** Ενεστώτας: ingrediamur
Παρατατικός: ingrederemur
Μέλλοντας: ingressuri simus
Παρακείμενος: ingressi simus
Υπερσυντέλικος: ingressi essemus
- Γ1α.** magnitudinis = ονοματικός ετερόπτωτος ως γενική της ιδιότητας στο hominem
consul= ονοματικός ομοιόπτωτος, παράθεση στο T. Manlius
aliquando = επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο abiret
animo= αφαιρετική οργανική του τρόπου στο perveneras
miserrima= κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ego μέσω του συνδετικού
ρήματος futura sum.
- Γ1β.** «Respondit ille se esse Orcum»: το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου esse είναι
το se, το οποίο βρίσκεται σε πτώση αιτιατική. Αυτό συμβαίνει, γιατί το υποκείμενο
του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται πάντα σε πτώση αιτιατική, ακόμη και σε περίπτωση
ταυτοπροσωπίας, όπως διαπιστώνουμε εδώ (λατινισμός-αυτοπάθεια)
«Ego nihil iam pati possum»: το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου pati είναι το
ego. Αυτό τίθεται σε πτώση ονομαστική, γιατί πρόκειται για ταυτοπροσωπία.
- Γ1γ.** «Dux hostium his verbis proelio filium lacessivit»
- Γ1δ.** qui nobili genere natus erat
dum (tu) ingrederis/re
- Γ2α.** Υπόθεση: si pergis (si + Ορσ. Ενσ.)
Απόδοση: manet (Ορσ. Ενσ.)
Ο υποθετικός λόγος δηλώνει ανοιχτή υπόθεση για το παρόν.
Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα για το παρελθόν
Υπόθεση: si perrexisses (si + Υπτ Υπρ.)
Απόδοση: mansisset (Υπτ Υπρ)
Υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν - μέλλον
Υπόθεση: si pergas (si + Υπτ. Ενσ.)
Απόδοση: maneat (si + Υπτ. Ενσ.)
- Γ2β.** Filium non habens
Η μετοχή τίθεται σε πτώση ονομαστική ενικού, γιατί είναι συνημμένη στο εννοούμενο
υποκείμενο ego.
- Γ2γ.**
- «Quem simul aspexit Cassius»: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.
Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο simul, εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει μόνο
το χρόνο και τίποτα άλλο, και συγκεκριμένα χρόνου Παρακειμένου, γιατί εκφράζει το
προτερόχρονο στο παρελθόν
 - «cum aliquando castris abiret»: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, η ο-
ποία εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό cum που χρησιμοποιείται για τις διηγή-
σεις του παρελθόντος. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός cum υπογραμμίζει
τη βαθύτερη σχέση μεταξύ δευτερεύουσας και κύριας πρότασης και δημιουργεί μια
σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους. Είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού
στοιχείου που υπάρχει στην υποτακτική. Συγκεκριμένα, χρόνου παρατατικού (abiret),
γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (edixit) και σύμφωνα με την ακολουθία
των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.